

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.11.2016
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

PRILOGA

k

Predlogu

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti

{ SWD(2016) 399 final }

{ SWD(2016) 401 final }

{ SWD(2016) 402 final }

{ SWD(2016) 403 final }

{ SWD(2016) 404 final }

{ SWD(2016) 405 final }

{ SWD(2016) 406 final }

PRILOGA

1. Prilogi IV in V se spremenita:

- (a) opomba 3 v Prilogi IV se nadomesti z naslednjim: „(3) Velja, kadar so prihranki energije izračunani v smislu primarne energije s pristopom od spodaj navzgor na podlagi porabe končne energije. Države članice lahko za prihranke električne energije v kWh uporabijo privzeti pretvorbeni količnik v vrednosti 2,0. Države članice lahko uporabijo drugačen pretvorbeni količnik, če lahko njegovo uporabo upravičijo.“;
- (b) Priloga V se nadomesti z naslednjo:

„Priloga V

Skupne metode in načela za izračun učinka sistemov obveznosti energetske učinkovitosti ali drugih ukrepov politike iz člena 7(1) in (2), členov 7a in 7b ter člena 20(6):

- 1. Metode za izračun prihranka energije, razen tistih, ki izhajajo iz davčnih ukrepov za namene člena 7(1) in (2), členov 7a in 7b ter člena 20(6).

Zavezane, udeležene ali pooblaščen strani ali javni organi izvajalci lahko uporabijo eno ali več naslednjih metod za izračun prihranka energije:

 - (a) predvideni prihranek, ki se določi na podlagi rezultatov predhodnih energetskih izboljšav v podobnih obratih, izvedenih pod neodvisnim nadzorom. Splošni pristop je imenovan „predhodni“;
 - (b) izmerjeni prihranek, pri čemer se prihranek zaradi izvedbe ukrepa ali paketa ukrepov določi z beleženjem dejanskega zmanjšanja porabe energije ob ustreznem upoštevanju dejavnikov, kot so dodatnost, zasedenost, ravni proizvodnje in vreme, ki lahko vplivajo na porabo. Splošni pristop je imenovan „naknadni“;
 - (c) skalirani prihranek, pri čemer se uporabijo tehnične ocene prihranka. Tak pristop se lahko uporabi samo, kadar je pridobitev zanesljivih izmerjenih podatkov za določen obrat težavna ali nesorazmerno draga, na primer pri zamenjavi kompresorja ali električnega motorja z drugačno vrednostjo kWh od tiste, za katero so bili izmerjeni neodvisni podatki o prihranku, ali kadar te ocene na podlagi nacionalno uveljavljenih metodologij in meril izvedejo kvalificirani ali akreditirani strokovnjaki, ki so neodvisni od zvezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;
 - (d) anketno ugotovljeni prihranek, kadar se ugotavlja odziv porabnikov na nasvete, kampanje obveščanja in sisteme označevanja ali potrjevanja ali merjenje z inteligentnimi števci. Ta pristop se lahko uporablja le za prihranek, ki je posledica spremembe vedenja porabnikov. Ne uporablja pa se za prihranek, ki je rezultat izvedbe fizičnih ukrepov.
- 2. Pri ugotavljanju prihranka energije zaradi ukrepa za energetske učinkovitost za namene člena 7(1) in (2), členov 7a in 7b ter člena 20(6) veljajo naslednja načela:
 - (a) prikazati je treba, da gre za dodatne prihranke poleg tistih, do katerih bi v vsakem primeru prišlo brez dejavnosti zavezane, udeležene ali

pooblašcene strani in/ali organov izvajalcev. Za določitev, kakšne prihranke se lahko uveljavlja kot dodatne, države članice vzpostavijo izhodiščni scenarij, ki opisuje, kako bi se razvijala poraba energije brez zadevnega ukrepa politike. V izhodiščnem scenariju se upoštevajo vsaj naslednji dejavniki: trendi porabe energije, spremembe vedenja porabnikov, tehnološki napredek in spremembe, ki jih povzročajo drugi ukrepi, izvedeni na nacionalni ravni in na ravni EU;

- (b) prihranki, ki izhajajo iz izvajanja obvezne zakonodaje Unije, se štejejo za prihranke, do katerih bi prišlo v vsakem primeru brez dejavnosti zavezane, udeležene ali pooblašcene strani in/ali organov izvajalcev in se zato ne morejo uveljavljati v skladu z odstavkom 1 člena 7, razen za prihranke v zvezi z obnovo obstoječih stavb, če je zagotovljeno merilo pomembnosti iz dela 3(h);
- (c) upošteva se lahko samo prihranek, ki presega naslednje ravni:
 - (i) standarde emisijskih vrednosti Unije za nove osebne avtomobile in nova lahka gospodarska vozila na podlagi izvajanja Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Uredbe (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²;
 - (ii) zahteve Unije v zvezi z umikom nekaterih izdelkov, povezanih z energijo, s trga zaradi izvajanja izvedbenih ukrepov na podlagi Direktive 2009/125/ES.
- (d) dovoljene so politike, katerih cilj je spodbujanje večje energetske učinkovitosti izdelkov, opreme, stavb in elementov stavb, procesov ali trgov;
- (e) politike, ki pospešujejo uvedbo bolj učinkovitih izdelkov in vozil, se lahko upoštevajo v celoti, pod pogojem, da se prikaže, da do uvedbe pride pred potekom povprečne pričakovane življenjske dobe izdelka ali vozila oziroma pred običajno zamenjavo izdelka ali vozila, pri čemer se prihranki uveljavljajo le za obdobje do poteka povprečne pričakovane življenjske dobe izdelkov ali vozil, ki se bodo zamenjali;
- (f) pri spodbujanju uveljavitve ukrepov za energetske učinkovitost države članice zagotovijo ohranitev standardov kakovosti za izdelke, storitve in izvedbo ukrepov oziroma uvedbo teh standardov, če ti ne obstajajo;
- (g) zaradi podnebnih razlik med regijami se lahko države članice odločijo, da prihranke prilagodijo standardni vrednosti ali da uskladijo različne prihranke energije s temperaturnimi razlikami med regijami;
- (h) pri izračunu prihranka energije se upošteva, koliko časa bodo ukrepi učinkovali. To se lahko izračuna s seštetjem prihrankov, ki bodo doseženi na podlagi vsakega posameznega ukrepa med začetkom njegovega izvajanja in 31. decembrom 2020 ali 31. decembrom 2030, kot je primerno. Države članice lahko sprejmejo tudi drugo metodo, za

¹ Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).

² Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).

katero se ocenjuje, da bo zagotovila vsaj isto skupno količino prihranka. Države članice ob uporabi drugih metod zagotovijo, da skupna količina prihranka energije, izračunana z uporabo teh drugih metod, ne preseže količine prihranka energije, ki bi jo dobile, če bi prihranek energije izračunale s seštevkom prihrankov, doseženih na podlagi vsakega posameznega ukrepa med začetkom njegovega izvajanja in 31. decembrom 2020 ali 31. decembrom 2030, kot je primerno. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebni načrtih v okviru upravljanja energetske unije podrobno opišejo, katere druge metode so uporabile in s kakšnimi določbami so zagotovile izpolnitev te zavezujoče zahteve za izračun.

3. Države članice zagotovijo izpolnjevanje naslednjih zahtev za ukrepe politik, sprejete na podlagi člena 7b in člena 20(6):

- (a) ukrepi politike in posamezni ukrepi zagotovijo preverljiv prihranek končne energije;
- (b) jasno mora biti opredeljena odgovornost vseh udeleženih strani, pooblaščenih strani oziroma javnih organov izvajalcev;
- (c) prihranki energije, ki se dosežejo ali jih je treba doseči, so določeni pregledno;
- (d) količina prihrankov energije, ki so določeni ali ki naj bi jih dosegli z ukrepom politike, je izražena kot poraba končne ali primarne energije, pri čemer se uporabljajo pretvorbni faktorji, določeni v Prilogi IV;
- (e) pripraviti je treba in dati na voljo javnosti letno poročilo o prihrankih energije, doseženih s strani pooblaščenih in udeleženih strani ter organov izvajalcev, kakor tudi podatke o letnem trendu prihrankov energije;
- (f) spremljajo se rezultati in izvedejo ustrezni ukrepi, če napredek ni zadovoljiv;
- (g) prihranka, ki izhaja iz posamičnega ukrepa, si ne more lastiti več kot ena stran;
- (h) dejavnosti udeležene strani, pooblašcene strani ali javnega organa izvajalca so dokazano ustvarile prihranek, ki naj bi bil dosežen.

Za ukrepe politik, sprejete na podlagi točke (e) člena 7(2), lahko države članice uporabijo metodologijo izračuna, določeno v Direktivi 2010/31/EU, če je to v skladu z zahtevami člena 7 te direktive in te Priloge.

4. Pri ugotavljanju prihranka energije zaradi ukrepov politike v zvezi z obdavčitvijo, uvedenih v skladu s členom 7b, se uporabljajo naslednja načela:

- (a) upošteva se samo prihranek energije zaradi ukrepov obdavčitve, ki presegajo najnižje ravni obdavčitve goriv, kot je zahtevano v Direktivi Sveta 2003/96/ES³ ali Direktivi Sveta 2006/112/ES⁴;
- (b) prožnosti cen za izračun učinka ukrepov obdavčitve (energije) morajo predstavljati odzivnost povpraševanja po energiji na spremembe cen in se

³ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

⁴ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

ocenijo na podlagi najnovejših in reprezentativnih uradnih virov podatkov;

- (c) prihranek energije zaradi spremljajočih instrumentov davčne politike, vključno z davčnimi spodbudami ali plačili v sklad, se upošteva ločeno.

5. Uradna priglasitev metodologije

Države članice v skladu s prihodnjim zakonodajnim predlogom o upravljanju energetske unije uradno obvestijo Komisijo o podrobni metodologiji, ki so jo predlagale za delovanje sistemov obveznosti energetske učinkovitosti, in o alternativnih ukrepih iz členov 7a in 7b ter člena 20(6). Taka uradna obvestila – razen pri davkih – vključujejo podrobnosti o:

- (a) zahtevani ravni prihranka energije ali pričakovanem prihranku, ki naj bi bil dosežen v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030;
- (b) zavezanih, udeleženi ali pooblaščenih straneh ali javnih organih izvajalci;
- (c) ciljnih sektorjih;
- (d) ukrepih politike in posameznih ukrepih, predvidenih z ukrepom politike, vključno s pričakovano skupno kumulativno količino prihrankov na ukrep;
- (e) trajanju obdobja obveznosti v okviru sistema obveznosti energetske učinkovitosti;
- (f) dejavnostih, predvidenih z ukrepom politike;
- (g) metodologiji izračuna, vključno s tem, kako se določita dodatnost in vzročna povezanost ter katere metodologije in merila se uporabljajo za predvidene in skalirane prihranke;
- (h) trajanju ukrepov in načinu njihovega izračunavanja ali na čem temeljijo;
- (i) pristopu za upoštevanje podnebnih razlik znotraj države članice;
- (j) sistemih za spremljanje in preverjanje ukrepov iz členov 7a in 7b ter o tem, na kakšen način bo zagotovljena njihova neodvisnost od zavezanih, udeleženi ali pooblaščenih strani;
- (k) pri davkih se v uradnih obvestilih navedejo podrobnosti o:
 - (i) ciljnih sektorjih in segmentu davkoplačevalcev;
 - (ii) javnih organih izvajalci;
 - (iii) pričakovanem prihranku, ki naj bi bil dosežen;
 - (iv) trajanju zaščitnega ukrepa; ter
 - (v) metodologiji izračuna, vključno z dejavniki prožnosti cen in kako so bili ugotovljeni.“;

2. Priloga VII se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Minimalne zahteve za obračunavanje in informacije o obračunu na podlagi dejanske porabe plina“;

- (b) vstavi se naslednja Priloga VIIa:

„Priloga VIIa

Minimalne zahteve za obračunavanje in informacije o porabi na podlagi dejanske porabe ogrevanja, hlajenja in tople vode

1. Obračunavanje na podlagi dejanske porabe

Da bi lahko končni porabniki uravnavali svojo porabo energije, obračunavanje poteka na podlagi dejanske porabe vsaj enkrat na leto.

2. Najmanjša pogostost obračunov ali informacij o porabi

Po [vstavite tukaj: začetek veljavnosti], kjer so bili nameščeni daljinsko berljivi števeci ali delilniki stroškov, se informacije o obračunu ali porabi na podlagi dejanske porabe na zahtevo ali v primeru, da so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, dajo na razpolago vsaj vsako četrto leto, sicer pa dvakrat na leto.

Po 1. januarju 2022, kjer so bili nameščeni daljinsko berljivi števeci ali delilniki stroškov, se informacije o obračunu ali porabi dajo na razpolago vsaj enkrat mesečno. Ogrevanje in hlajenje se lahko izvzame iz te obveznosti zunaj sezone ogrevanja/hlajenja.

3. Minimalne informacije, ki morajo biti navedene na računu na podlagi dejanske porabe

Države članice zagotovijo, da so na računih končnim uporabnikom v jasni in razumljivi obliki na voljo naslednje informacije oziroma da so te informacije priložene računom:

- (a) veljavne dejanske cene in dejanska poraba energije;
- (b) informacije o uporabljeni mešanici energijskih virov, tudi za končne porabnike, ki se oskrbujejo iz daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja;
- (c) primerjave med sedanjo porabo energije končnega porabnika in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, v grafični obliki, prilagojeno podnebnju za ogrevanje in hlajenje;
- (d) kontaktni podatki organizacij končnih odjemalcev, energetske agencij ali podobnih organov, vključno z naslovi spletnih strani, na katere se je mogoče obrniti za informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih porabnikov in objektivnih tehničnih specifikacijah za opremo, ki porablja energijo.

Države članice poleg tega zagotovijo, da so končnemu porabniku na računih v jasni in razumljivi obliki na voljo primerjave s povprečnim standardnim ali referenčnim končnim porabnikom iz iste porabniške kategorije ali pa da so te informacije priložene računom oziroma je končni porabnik nanje napoten.“